

Hádej

Monika Absolonová

Chvíli anděl, chvíli tvá noční můra
Vláčíš si mě jako křidel pár nebo spíš jak kříž
Říkáš že jsem já tvůj doživotní úraz
Stačí dotek a hned vzlítneš jak pták nebo spíš uhoříš

Chvíli dítě, chvíli tvůj noční přízrak
V knize přání máš mě už zapsanou jako své trápení
Rozhod' sítě, pak mě chyt', ty už víš jak
Spává ve mně vítr, vím jenom to, že mě víc nezměníš

R: Ber mě se vším
 Takovou jsi mě chtěl
 vždycky mít
 Šílím, no a co má být

Hádej, jak se krotí víly
Jednu teď právě máš, aspoň krátkou chvíli
Hádej, stejně se však mýlíš
Těžko si mě ochočíš, nechci ti lhát do očí
Jsem svá

Chvíli poklad, chvíli dým, který stoupá
Máš mě právě tím, že před tvojí přízní stále utíkám
Ty mně říkáš, že jsem prý v lásce skoupá
Těžko si mě koupíš, promiň, já svou cenu dávno znám

R: (2x)